

Váš **BERAN** mládež

Letní příprava na ledě i na suchu je minulostí, mladým Beranům v září opět začaly hokejové soutěže.

Junioři v cizině

Nejstarší mládežnický výběr jel v srpnu na přípravné turné do Rakouska a Švýcarska. Berani odehráli pět zápasů se čtyřmi soupeři – Salzburgem, Davosem, Rapperswilem a Zugem.

Nové dresy mládeže

Novinkou letošní sezóny jsou nové dresy, které budou oblékat mládežníci od třetí třídy po juniory. Velké poděkování patří zlínské rodinné firmě Vitar, která je výrobcem nápojů Capri-Sun.

Hamrla draftován

Brankář, reprezentant a zlínský odchovanec Patrik Hamrla prošel vstupním draftem do NHL. Ve třetím kole si práva na mladého hokejistu zamluvil klub Carolina Hurricanes.

BERANI
ZLÍN

OBSAH

ŘÍJEN 2021

04 ÚVODNÍ SLOVO JIŘÍHO MARUŠÁKA

Člen vedení mládeže se zamýšlí nad aktuálními otázkami a tématy, jimiž se Berani začátkem sezony zabývají.

06 BRUSLENÍ? KLÍČOVÁ DOVEDNOST

Rozhovor s trenérem Ondřejem Veselým, který vede žáky a zároveň v klubu působí jako odborník na bruslení.

10 BERANI NA DRAFTU DO NHL

Brankář Patrik Hamrle se stal 27. hokejistou s vazbou na Zlín, kterého draftoval tým NHL. Kdo byli jeho předchůdci?

14 HOKEJ V USA: SÍLA, DOVEDNOSTI, ŠKOLA

Zlínský odchovanec a nyní trenér v Kalifornii Tomáš Kapusta představil hráčům mládežnický hokej ve Spojených státech.

16 KAPUSTA: HOKEJ BEZ VZDĚLÁNÍ? U NÁS NE

Rozhovor s Tomášem Kapustou o fungování mládežnického hokeje v USA i spolupráci Zlína se zámořskými kluby.

18 MLADÍ HRÁČI VYPRÁVÍ O KEMPU

Žáci Viktor Pravda, Ondřej Vaculík a Šimon Plánava hovoří o svých dojmech z kempu, kterého se v červenci zúčastnili.

20 ŽIŽKA: TĚŠÍM SE NA KAŽDÝ TRÉNINK

Veterán Tomáš Žižka se ohlíží za svou bohatou kariérou a prozrazuje svůj recept na hokejovou dlouhověkost.

23 PRVNÍ PROGRAMY MÁME ZA SEBOU

Ohlédnutí za první várkou nástavbových mládežnických programů, které zlínský klub na jaře a v létě uspořádal.

06

Vydavatel

Berani Zlín, s. r. o.
Březnická 4068, Zlín

Šéfredaktor

Vojtěch Jurák

Redakce

Vojtěch Jurák, Vojtěch Gargulák

Grafika a sazba

Libor Kožík

Kontakt na redakci

jurak@beranizlin.cz

Fotografie

Vojtěch Jurák, Libor Kožík
Jiří Zaňát, David Peška, Ronald Hansel
(Juniorský hokej), archiv

Korekce

Veronika Kožíková

14

18

Jiří MARUŠÁK

úvodním slovem

Vážení čtenáři a přátelé zlínského hokeje,

letní činnost máme za sebou a nyní už několik týdnů běží mládežnické soutěže. Doufáme, že jsme nově vytvořenými možnostmi trénovat na ledě i v letních měsících položili dobrý základ pro kvalitnější a dlouhodobější rozvoj našich členů.

Během prázdninových týdnů jsme si vyzkoušeli různé formy trénování jak v rámci klubových ročníkových tréninků, tak v rámci nastavbových klubových programů. Na detailní rozbor letního provozu bude ještě potřeba trochu času, ale již nyní můžeme konstatovat, že udržitelnost celoročního provozu jedné ledové plochy je díky nastavbovým klubovým programům ekonomicky reálná. To je pro nás zásadní zjištění.

Díky celoročnímu provozu se nám otevírají nové možnosti přístupu k tréninkovému procesu i k rozvoji dalších nových klubových programů. Ke stávající paletě se můžete nyní od podzimu těšit na nové, tematicky zaměřené programy (střelba, bruslení, dovednosti). Každý jednotlivý program je neustále diskutován a hodnocen, abychom jej mohli zkvalitňovat a rozvíjet.

V rámci našich akademických týmů se snažíme postupnými kroky zlepšovat sportovní přípravu i materiální zajištění. Junioři se vydali na přípravné turné do Rakouska a Švýcarska, kde změřili síly s velmi kvalitními soupeři. Stejně tak dorostenci odehráli silně obsazený mezinárodní turnaj na domácí půdě ve Zlíně. A zaměřili jsme se také na zlepšení stravování akademických týmů. Věříme, že tyto detaily pomohou v náročné nadcházející sezoně k úspěchu obou kategorií.

Rádi bychom v dohledné době zprovoznili náš mládežnický e-shop. Ten bude sloužit jako nový prodejní a distribuční kanál, kde bychom centralizovali prodej jednotlivých klubových programů i dalšího zboží a služeb.

Plánů a nápadů na zkvalitnění chodu klubu máme stále dost, jejich uvedení v život trvá někdy krátce, někdy déle. Postupně vám budeme novinky v okamžiku dopracování představovat.

Od 23. srpna využíváme i druhou ledovou plochu na PSG aréně, a to včetně zázemí, které nám po dobu fungování očkovacího centra citelně chybělo. Všem patří velký dík za pochopení vzniklé situace a trpělivost, s jakou jsme toto omezení přečkali.

Věřme, že přijatá aktuální vládní opatření nás nechají „ve hře“ po celou plánovanou sezonu. V kategoriích Akademie půjde s ohledem na počet sestupujících týmů o velmi důležitý ročník.

Soutěžní řád pro letošní sezonu nepamatuje na možnost nedokončení akademických soutěží, každé utkání proto musí být dohráno, nebo případně kontumováno. Z tohoto vyplývá silná klubová potřeba mít kádry akademických týmů stabilní. Aktuálně toho lze dosáhnout očkováním nebo pravidelným testováním a velmi zodpovědným přístupem neočkovaných i očkovanych členů akademických týmů k protipandemickým opatřením.

Popřejme si na závěr hodně zdraví a zdaru do nové, věřme kompletní, hokejové sezony.

Jiří Marušák, člen vedení mládeže

BRUSLENÍ?

Klíčová dovednost

Ondřej Veselý patří ve Zlíně mezi trenéry, kteří vedou celou jednu věkovou kategorii a zároveň se specializují na konkrétní hokejové dovednosti. V rozhovoru pro říjnový newsletter Váš BERAN hovoří o trénování žáků, o bruslařské přípravě v klubu i o tom, jak mu pomáhá hokejová kariéra, kterou má za sebou.

Nová sezona je v plném proudu, ale vraťme se ještě k letní přípravě. Jak ji jako trenér hodnotíš? Naplnila vaše očekávání?

Nebyla to klasická letní příprava, protože jsme od začátku května měli k dispozici ledovou plochu a mohli jsme kombinovat tréninky na hřištích s tréninky na ledě. Hned od začátku bylo vidět, že klukům scházely kolektivy a že se na každý trénink těší. Myslím, že si je užívali.

V přípravě jsme se zaměřili především na pestrost, na pohybový rozvoj a na hru ve všech podobách. Tento styl přípravy mi vyhovoval a jsem rád, že jsme mohli dětem umožnit, aby se zase po delší době dostaly na led. Během sezony se naopak budeme potkávat na fotbalovém hřišti. Vnímáme totiž, že kluci potřebují více druhů pohybu a také trávit čas i v jiném prostředí než na zimáku.

Je to příjemné se během horkého léta sem tam zchladit na zimním stadionu? Vyhovuje ti to, nebo ty teplotní skoky naopak moc nemusíš?

Teplotní skoky mi nevadí, už jako hráč jsem byl zvyklý na přechody z tepla do zimy. V letních měsících je to naopak příjemné, že se můžete trochu zchladit na zimáku.

Nově jsi se přesunul od menších dětí (čtvrtá, pátá třída) k žákům, kteří jsou starší. V čem vidíš největší rozdíly mezi oběma věkovými skupinami?

Rozdíl je hlavně v komunikaci. V mladších ročnících jsem více komunikoval přes rodiče, nyní některé věci řeším napřímo s hráči. Snažím

se na ně přenést větší zodpovědnost a tím je vést k samostatnosti.

Je to i taková větší výzva trénovat starší kluky? Jsou například divočejší, nebo to tak ani nevnímáš?

Jako výzvu to neberu. U starších kluků naopak vnímám větší pozornost – dokážou se soustředit a berou hokej a tréninky víc vážně. Naopak mladší si chtějí víc hrát. Díky užšímu propojení trenérů v klubu jsme v kontaktu se všemi kategoriemi.

Co je pro šestou/osmou třídu v tomto věku typické po hokejové stránce? Jsou nějaké prvky, kterým věnujete obzvláště velkou pozornost?

Každá věková kategorie má svá specifika. V žákovských týmech se na ledě kromě jiných hokejových dovedností začínáme více věnovat součinnosti hráčů, hram v rovnovážném i nerovnovážném stavu, podmínkovým hram v různých prostorech a všem druhům zakončení.

Jak se může trenér v této věkové skupině vypořádat s velkými rozdíly mezi jednotlivými hráči? Kluci se vytahují, jsou jinak velcí, silní...

Ano, v tomto věku dochází u jednotlivých hráčů k větším rozdílům ve fyzickém i mentálním vývoji. Snažíme se respektovat zralost každého hráče a ke každému z nich přistupovat individuálně. Někteří kluci v krátké době vyrostou a mají problém s koordinací, proto některé prvky nebo cvičení provádíme v menší intenzitě a klademe hlavně důraz na dobré provedení.

„Správný pohyb a pozice těla nám pomáhají při vedení puku, k větším rozsahům při uvolňování a při krytí puku, při střelbě. Pomáhá v zakončení, v soubojích, pomáhá předcházet zraněním...”

Vzpomněl by sis na sebe v tomto věku? A dá se vůbec porovnávat způsob trénování žáků dnes a za tvých mládežnických let?

Dozrával jsem asi průběžně, nepamatuji si na výškový nebo váhový skok. V našem věku jsme trávili daleko víc času venku a měli jsme více přirozeného, spontánního pohybu, který nejde ničím nahradit. Hráli jsme fotbal, hokejbal, v zimě jsme bruslili a sami jsme se učili jeden od druhého. Dnes naopak musí trenéři těmito činnostmi hráče více provázet a učit je hru, kterou jsme se my naučili přirozeně.

Máš za sebou dlouhou hráčskou kariéru. Vnímáš to jako výhodu pro současnou práci?

Myslím, že ano. Vidím některé věci jinak a v konkrétních situacích na ledě i mimo něj se můžu více vcítit do pozice hokejisty. Také se na spoustu momentů dívám s větším nadhledem.

Může to být pro kluky určité povzbuzení nebo prvek motivace, když vidí, že se jim v klubu věnují bývalí hokejisté?

Těžko říct, většina mladších hráčů si nás už z hřiště moc nepamatuje. Ale za sebe jsem rád, že nás, kteří jsme působili ve stejném týmu, tady ve Zlíně trénuje víc. Vzájemně se známe a máme na hokej podobný pohled. Jinak obecně jsem ten typ, který se rád do tréninků aktivně zapojuje – můžu si s kluky nebo proti nim zahrát a být jim více nablízku. V tomto ohledu je má hokejová kariéra výhodou.

V klubu působíš také jako trenér-odborník na bruslení.

Bruslení jsem se snažil věnovat více už jako hráč a myslím si, že to byla moje přednost. Sledoval jsem výborné bruslaře, snažil jsem se od nich

přiučit a dál jsem si hledal způsob, který mi nejvíc vyhovuje.

Na trénincích jsme dělávali různá bruslařská cvičení, ale nikdo nám už neřekl, jestli správně. Na jednu stranu to bylo dobré, protože jsme se řídili vlastním pocitem. Ale také jsme kvůli tomu dělali spoustu chyb, které nás v bruslení limitovaly. Dnes fungují v klubech trenéři, kteří se na různé dovednosti specializují a pomáhají hráčům chyby odstraňovat. U menších dětí je důležitá kvalitní ukázka daného prvku.

O bruslení se často říká, že je v dnešním hokeji klíčovou dovedností. Souhlasíš?

Bruslení je klíčová dovednost při všech činnostech, které na ledě provádíme. Správný pohyb a pozice těla nám pomáhají při vedení puku, k větším rozsahům při uvolňování a při krytí puku, při střelbě. Pomáhá v zakončení, v soubojích, pomáhá předcházet zraněním...

Jak vypadá bruslařská příprava vás trenérů, než své znalosti předáte dál hráčům?

Se všemi trenéry se pravidelně setkáváme na ledě, kde si ukazujeme a zkoušíme jednotlivé bruslařské prvky. Bavíme se o nich a učíme se na sobě, jak poznat chyby, na které je třeba upozornit nejdříve, a jakým způsobem hráče poopravovat. Máme jednotný jazyk – ten je pro nás i pro hráče důležitý.

Odkud jako trenéři čerpáte informace, inspiraci nebo třeba i vzdělání v tomto bruslařském ohledu?

Jsme v kontaktu se Shawnem Allardem, který působí jako skills trenér bruslení v organizaci Colorado Avalanche. Několik našich trenérů navíc prošlo školením v rámci jeho programu Perfect Skating – ten klade důraz na co nejoptimálnější postavení těla při všech činnostech na ledě, protože se tím dá docílit lepší mobility, stability a efektivity bruslení. Od podzimu plánujeme skills programy zaměřené na bruslení, kde se budeme této dovednosti věnovat detailně.

Děkujeme ZLÍNSKÉMU KRAJI

Zásadní podíl na fungování mládežnické činnosti Beranů mají vedle pracovníků klubu nebo rodičů také naši partneři. Za podporu bychom tímto chtěli poděkovat Zlínskému kraji.

„Jako Zlínský kraj mládežnický sport dlouhodobě finančně podporujeme, protože chceme pomoci vytvářet kvalitní podmínky a zázemí pro sportování našich dětí a mládeže. Dobře si uvědomujeme, že bez finančních prostředků je profesionální výchova mladých sportovních talentů jen těžko myslitelná,“
uvedl Jiří Jaroš, radní Zlínského kraje pro oblast mládeže a sportu.

BERANI NA DRAFTU: Letos Hamrla, kdo dřív?

Fantastická zpráva přišla v sobotu 24. července večer ze zámoří: klub Carolina Hurricanes si zamluvil práva na brankáře Patrika Hamrlu, zlínského odchovance toho času ve službách Karlových Varů. Talentovaný mladík přišel na řadu ve třetím kole a stal se již 27. hokejistou s vazbou na Zlín, jehož jméno zaznělo na vstupním draftu do NHL.

Hamrla nejenže rozšířil zlínskou stopu na pozorně sledované přehlídce hokejových nadějí, ale také se v historickém klubovém přehledu zařadil poměrně vysoko. Carolina si mladého gólmána vybrala ve 3. kole jako celkově 83. hráče – pouze sedm hokejistů s vazbou na Berany přišlo na řadu dříve.

„Jsem rád, že to vyšlo. Byl to skvělý pocit vidět své jméno takhle vysoko, nečekal jsem, že bych mohl být vybraný ve třetím kole,“ uvedl Hamrla krátce po draftu. **„Carolina je pro mladého brankáře skvělá, tým se buduje od mladých hráčů. Těším se, že budu pod vedením organizace dál růst a zdokonalovat se.“**

Že na něj ukázali právě Hurricanes, Hamrlu trochu překvapilo. **„Ano, mluvil jsem s nimi, byli to příjemní lidé. Ale kdybych si měl před draftem tipnout, asi bych Carolinu neřekl,“** pokračuje.

Dosud posledním hokejistou na draftu do NHL, který alespoň část své mládežnické kariéry oblékal dres Beranů, byl Filip Chytil. Toho si v roce 2017 vybrali New York Rangers (v 1. kole, 21. volba celkově). Z brankářů si až do letoška zámořské kluby zvolily jediného zlínského zástupce, a to Romana Čechmánka v roce 2000 (Philadelphia Flyers v 6. kole, 171. volba celkově).

V bohatých dějinách slavné NHL prošlo vstupním výběrem zatím 27 hokejistů spojených s Berany. Většinou šlo přímo o zlínské odchovance, v několika případech pak o hráče, kteří s hokejem začali jinde a do Zlína přišli později (například v žácích nebo v dorostu). Podívejte se nyní na výběr toho nejzajímavějšího z historie Beranů na draftu.

(Pozn.: Do přehledu není zahrnut Luděk Čajka, který do klubu přišel z Havířova v juniorském věku, ale záhy si ho trenéři vytáhli do seniorského družstva.)

Zajímavosti: Berani na draftu NHL

NEJVÝŠE DRAFTOVANÝ:

Roman Hamrlík 1. volba 1992
Tampa Bay Lightning

PRVNÍ DRAFTOVANÝ:

Tomáš Kapusta 104. volba 1985
Edmonton Oilers

TAKÉ DRAFTOVÁNÍ V PRVNÍM KOLE:

Radek Bonk 3. volba 1994
Ottawa Senators
Marek Zagraban 13. volba 2005
Buffalo Sabres
Filip Chytil 21. volba 2017
New York Rangers

KOLIK DRAFTOVANÝCH SE V NHL OPRAVDU OBJEVILO:

15 – Jaroslav Otevřel, Roman Hamrlík, Michal Grošek, Radek Bonk, Miloslav Gureň, Martin Špaňhel, Karel Rachůnek, Jaroslav Kristek, Tomáš Žižka, Martin Erat, Roman Čechmánek, Petr Čajánek, Jaroslav Balaštík, Michal Jordán, Filip Chytil

PRVNÍ DRAFTOVANÝ, KTERÝ SE OPRAVDU V NHL OBJEVIL:

Jako první z Beranů hrál v NHL Roman Hamrlík, zhruba o tři měsíce později se v soutěži objevil Jaroslav Otevřel, který prošel draftem o rok dříve než Hamrlík.

Roman Hamrlík – draftován 1992 – první zápas 7. října 1992 (Tampa Bay vs. Chicago)

Jaroslav Otevřel – draftován 1991 – první zápas 15. ledna 1993 (San José vs. Detroit)

DALŠÍ ZAJÍMAVOSTI:

Celkem osmkrát prošli jedním ročníkem draftu hned dva Berani.

Draftovaní Berani podle postů: 2 brankáři, 10 obránců, 15 útočníků.

K srpnu 2021 odehrálo 15 zlínských hokejistů v NHL celkem 5 055 zápasů (prům. 337/hráč) v základní části a dalších 340 (prům. 22,66/hráč) v play off.

NEJPOZDĚJI DRAFTOVANÝ, KTERÝ SE DO NHL DOSTAL:

Petr Čajánek 253. volba 2001
St. Louis Blues

TÝM, KTERÝ SI VYBRAL NEJVÍCE HOKEJISTŮ ZE ZLÍNA

Ottawa Senators - Radek Bonk (1. kolo 1994), Karel Rachůnek (9. kolo 1997), Tomáš Kudělka (5. kolo 2005)

NEJČASTĚJŠÍ KOLO:

6. kolo Michal Grošek, Martin Špaňhel, Tomáš Žižka, Roman Čechmánek, Jaroslav Balaštík
7. kolo Jaroslav Otevřel, Pavel Rajnoha, Ivan Rachůnek, Martin Erat, Stanislav Balán

Junioři v srpnu vycestovali k přípravnému turné do zahraničí. Během týdne sehráli celkem pět zápasů se čtyřmi soupeři – postupně změřili síly se Salzburgem (Rakousko), Davosem, Rapperswilem a Zugem (Švýcarsko). Během výjezdu se mladí Berani stihli také porozhlédnout po okolí, zážitkem bylo i setkání s legendárním kanadským útočníkem Joem Thorntonem.

Síla, dovednosti, vzdělání. Takový je hokej v USA

Za hokejem do zámoří? Je to jedna z možností. Berani se samozřejmě snaží vytvářet co nejlepší podmínky pro své hráče doma ve Zlíně, zároveň ale ví, že vycestovat do světa na zkušenou může mladého hokejistu sportovně i osobnostně obohatit. Díky dlouholeté spolupráci s Tomášem Kapustou a mládežnickým kluby v Kalifornii mohou Berani tuto variantu zprostředkovat.

V červenci navštívil Kapusta, bývalý hokejista, zlínský odchovanec a nyní trenér mládeže ve Spojených státech, rodné Česko. Zastavil se také na Zimním stadionu Luďka Čajky, kde vedl otevřený trénink a poté představil možnosti hokejového rozvoje v Kalifornii pro české hráče. Třeba v klubech Ontario Jr. Reign nebo San Diego Sabers, v nichž je generálním manažerem.

„Je to poprvé, co mi klub, ze kterého pocházím, umožnil udělat tady trénink s mládeží a vůbec celou takovou oficiální prezentaci. Jsem spokojený, bylo to super,“ ohlíží se za akcí Kapusta. O čem zkušený trenér se zlínskými hráči a rodiči hovořil?

V první řadě celkově o mládežnickém hokeji v Kalifornii a ve Spojených státech, neboť za oceánem funguje výchova sportovců trochu jinak. Hráčská základna (a tedy i konkurence) je pochopitelně mnohem větší, což se odráží v systému lig a soutěží, který je více rozvětvený.

V zámoří se rozlišuje mládežnický, středoškolský, univerzitní a juniorský hokej. „Vzdělání je důležité. Ve Spojených státech je časté, že kluby kombinují hokejový program se vzdělávacím a že spolupracují se školami nebo pod jejich hlavičkou přímo působí. A velkým lákadlem pro mladé hráče jsou univerzitní týmy,“ popisuje Kapusta.

Tréninky po týmech i skupinách

Kluby Ontario Jr. Reign a San Diego Sabers shodně působí v prestižní USPHL (United States Premier Hockey League) – jde o velkou ligu zastřešující přes šedesát organizací, které mezi sebou hrají v různých divizích podle polohy nebo věku. Kromě ligových utkání týmy navíc během sezony absolvují také další turnaje a zápasy v rámci Kalifornie i celých Spojených států.

Rozlehlost amerických měst a velké vzdálenosti mezi stadiony jsou specifikem, které má vliv například na způsob trénování. **„Hokejisté nemusí nutně trénovat po celých týmech, takto se schází třeba jen jednou za týden. O to víc ale pravidelně trénují po malých skupinách na více místech,“** vysvětluje Kapusta.

Tento způsob tréninku klade větší nároky na samotné hráče. V Kalifornii mají mnoho možností pro sportovní rozvoj, zároveň však musí být iniciativní a schopní si zařídit, co chtějí. **„Trenéři často za skupinami hokejistů jezdí, klidně i několikrát týdně. Když ale kluk chce pro sebe udělat něco navíc, musí být aktivní. Tréninky v menším počtu jsou různorodé a hráči jsou často na puku, což je výhoda,“** pokračuje zkušený kouč.

Z výše uvedeného proto vyplývá, že vedle týmové a taktické přípravy mají v zámoří obrovský prostor individuální rozvoj jedince a trénování různých herních činností a dovedností. Což jsou ostatně prvky, na které se snaží pamatovat a klást důraz i zlínský klub. Nelze také opomenout, že v zámoří hrají mladí hokejisté více fyzicky a do těla.

Ze spolupráce těží klub i hráči

Už roky nabízí Tomáš Kapusta „americkou cestu“ také zájemcům z České republiky, do Kalifornie

dosud přivedl zhruba dvacítku hráčů odsud. Hlavní motivací přitom nemusí být vždy sportovní ambice – stejně jako kdekoli jinde se i v zámoří dá hrát na různých úrovních, takže hokej může být třeba jen doplňkem ke studiu na americké škole.

Mladí hráči, kteří do Kalifornie dorazí z ciziny, zpravidla bydlí v místních rodinách, případně v ubytovacích zařízeních, která by se dala připodobnit k českým kolejmům nebo k internátům.

Důležitou otázkou je cena, která zahrnuje životní výdaje, výdaje za hokej, bydlení či vzdělání. Většinou se pohybuje v desítkách tisíc dolarů za rok, záleží na délce pobytu i dalších okolnostech. Díky různým podpůrným programům a stipendiím se však dají náklady české rodiny výrazně snížit.

Zlín začal v posledních měsících investovat hodně energie do zkvalitnění vlastní sportovní a hokejové výchovy. Klub věří ve svůj rozvojový program. Neustále se snaží vylepšovat tréninkové podmínky pro mladé hráče, sleduje světové trendy a trenéři jsou v kontaktu s kolegy z Česka i ze zahraničí.

Proto je také spolupráce s kalifornskými kluby pro Berany velmi cenná, neboť dochází ke vzájemné výměně zkušeností a hráči se čas od času mohou poměřit i se svými americkými vrstevníky.

Možnosti hokejového rozvoje jsou ale různé. Pokud mladý hráč usoudí, že odchod do zámoří je pro něj vhodnou volbou, zlínský klub mu nehodlá bránit, ale naopak zprostředkovat variantu, která je díky jeho partnerství s Ontario Jr. Reign a San Diego Sabers ověřená. Přesunem do zámoří si hráč pochopitelně nezavírá dveře k Beranům, do Zlína se může vrátit.

Pro další podrobnosti mohou případní zájemci kontaktovat buď manažera mládeže Beranů Tomáše Valáška nebo generálního manažera Ontario Jr. Reign a San Diego Sabers Tomáše Kapustu:

- valasek@beranizlin.cz
- tomas@jrreign.com

Trenér Kapusta: **Hokej bez vzdělání u nás neexistuje**

Zkušenosti s mládežnickým hokejem ve Spojených státech má Tomáš Kapusta bohaté a zámořský hokej se čas od času snaží přiblížit také hráčům v Česku. Naposled se tak stalo v červenci, ve Zlíně vedl otevřený trénink pro dvacet hráčů a následně i prezentaci v útrobách zimního stadionu.

Jak jste s akcí ve Zlíně spokojený? Splnila Vaše očekávání?

Jsem velmi spokojený. Je to poprvé, co mi klub umožnil sem jít, kluci jako Ondra Veselý nebo Petr Čajánek mi pomáhali s tréninkem na ledě. Přišli rodiče i hráči, bylo to super.

Zlín už mnohokrát vycestoval do Spojených států, kde jsem pomohl zorganizovat nějaké zápasy. A stejně tak i já jsem několikrát vzal americký tým do Evropy a Zlín mi zase pomohl domluvit zápasy tady... Takže mezi kluby panuje taková tradiční, přátelská atmosféra.

Co zahrnuje nebo co by mohl zahrnovat partnerský vztah mezi Berany a kluby v Kalifornii?

Hlavně povědomí, že hokejisté ze Zlína mohou hrát v USA. A samozřejmě zajištění podmínek pro hráče, aby byly co nejvýhodnější, a vhodné nastavení programu zájezdů i delších pobytů. Jezdím s týmy do Evropy už několik let, řekl bych i desetiletí, a stejně tak jezdí i Zlín za námi.

Není to samozřejmě zadarmo, ovšem kdyby se naše partnerské aktivity dostaly víc do povědomí veřejnosti, mohly by se objevit možnosti například nějakých sponzorských akcí. A zájezdy nebo pobyty by tak mohly být pro hráče a jejich rodiče dostupnější.

Jak může být partnerský vztah se Zlínem zajímavý naopak pro zámořské kluby?

Hráči ze Spojených států různých věkových kategorií už tady několikrát byli a je to zážitek nejen pro ně, ale i pro jejich rodiny. Mohou zjistit, jaký je život v Evropě. Někteří se sem dostanou jen jednou za život, takže jde většinou

o celoživotní zážitky. Na této úrovni zatím vztah funguje.

Do budoucna by však mohlo jít o užší spolupráci. Kdyby chtěl hráč ze Spojených států jít hrát do Zlína, rád mu to doporučím. Ono uplatnění v juniorském, seniorském nebo univerzitním hokeji v USA není jednoduché, konkurence je obrovská. Proto může být pro hráče zajímavou možností jít třeba na rok do Evropy na zkušenou nebo tady studovat a k tomu hrát.

Mohl byste popsat, jak vypadají Vaše zájezdy ze Spojených států do Zlína?

Nejezdíme přímo do Zlína, spíše bych řekl do Evropy. Většinou rodiny přijíždějí do Luhačovic, kde program začíná. Naše týmy pak hrají v okolních oblastech – třeba ve Vsetíně, v Třinci, ale i v Praze, v Budapešti nebo v Innsbrucku.

Máme autobus, kterým jezdíme z města do města. Ale snažíme se program uzpůsobit i pro rodiče, aby si užili například toho lázeňského pobytu v Luhačovicích a vůbec aby viděli z Česka a z Evropy i něco jiného než jen hokejové stadiony.

Jaký bývá ze strany českých hráčů a rodin zájem o delší hokejový pobyt v USA?

Pochopitelně se to nevalí v desítkách nebo stovkách, pro mnoho rodin není jednoduché si takovou zkušenost dovolit. Ale většinou se každý rok objeví tak dva tři hráči, kteří to chtějí zkusit. Kdyby jich mohlo být víc, bylo by to samozřejmě skvělé. Řešením by mohly být třeba pobyty na kratší období, že by se kluci nějak vystřídal.

Dokázal byste popsat hlavní rozdíly mezi mladými hokejisty z Česka a ze Spojených států? Jsou to sice vrstevníci, ale zároveň pochází z různých prostředí.

Oba regiony mají úplně odlišné kultury, takže se to těžko porovnává. Ani adaptace není snadná. V USA se v mládežnických kategoriích hraje více fyzický hokej, zato tady je to víc technický hokej založený na spolupráci. To je asi největší rozdíl.

Když jsem tady sám vyrůstal, tak se mi líbilo, že američtí hráči dokončují souboje a neuhýbají – je to prostě součást hry, přitom jim to ale neubírá z technických dovedností. Fyzická hra neznamená jen napálit někoho na mantinel, ale taky dokončit souboj, zůstat s hráčem... Většina hokejistů odsud, když chce hrát v zámoří a na této úrovni, se dokáže přizpůsobit.

Mohl byste přiblížit, jaké jsou vlastně ambice Vaší organizace? Jsou čistě sportovní, nebo širší?

Jsme hlavně sportovní klub, hokejová organizace. Ale založená na tom, že hokej bez vzdělání neexistuje, takže to kombinujeme. I já jsem vystudovaný učitel a kombinuji učitelskou práci s trenérskou.

Většina hráčů se chce dostat na americké univerzity. Pro nás jako pro klub je nejdůležitější, aby hokejista hrál na co nejlepší úrovni. Abychom mu pomohli dostat se do nejlepšího juniorského týmu, na který má, a posléze třeba i do toho univerzitního.

To se ale ne každému povede dostat se do nejlepších týmů a nejvyšších univerzitních soutěží.

Ano, proto se taky snažíme vytvořit program, který bude zahrnovat všechny soutěže – mládežnickou, středoškolskou, juniorskou i univerzitní. Hokej je v tomto stejný jako fotbal,

košíková, házená, tenis... Je to taková pyramida – dole nejširší a směrem vzhůru se zužuje.

Záleží na mnoha okolnostech – na tréninku, na zdraví hráče, jak hluboce přemýšlí, jakou má motivaci a na dalších. Sny a ambice mohou být velké, ale jen skupině jednotlivců se podaří dostat se úplně na vrchol.

Je ale úspěch a místo mezi nejlepšími to opravdu nejdůležitější?

Já tvrdím, že dostat se na úplně vrchol nemusí znamenat vrchol. Hrát hokej na nejlepší úrovni podle mě znamená, že se kluk hokejově naplňuje, ale zároveň si buduje osobnost a ví, co od života chce. Lidi často říkají – buď NHL, nebo nic. Ale to není pravda, s tím rozhodně nesouhlasím.

Mnoho hráčů dozraje do věku 18, 19 nebo 20 let a teprve zjišťuje, čemu by se vlastně chtěli v životě věnovat. Každý člověk je jiný. Znáám hodně dobrých hokejistů, kteří prostě nechtěli pokračovat, nechtěli se cpát nahoru a soutěžit o místa v univerzitním nebo profesionálním hokeji. Prošli si hokejovým vývojem, zhodnotili své možnosti, poradili se a pak se třeba rozhodli pro studium a budování si kariéry v jiném oboru.

Dovednosti, laser game i zábava. Hráči vypráví o kempu

Dvou žákovských kempů, které letos v červenci Berani uspořádali v rámci svých mládežnických programů, se zúčastnili hokejisté ze Zlína i z okolních klubů. Jak se jim intenzivní hokejový týden líbil? O svých dojmech mluví zlíňští Viktor Pravda, Ondřej Vaculík a kroměřížský Šimon Plánava.

Mladým hokejistům zrovna končí odpolední volný program, když vykládají o tom, jak se jim kemp jeví. Před sebou ten den mají už pouze jednu tréninkovou jednotku na ledě. „**Kemp probíhá dobře, užíváme si ho,**“ těší obránce Ondřeje Vaculíka.

Trenéři program celého týdne připravili tak, aby byli hráči co nejvíce zapojeni a procvičovali různé herní a dovednostní prvky, čehož si všimají i sami hokejisté. „**Střelba, přihrávky... nebo rychlé**

vybruslení a zakončení,“ přemýšlí útočník Viktor Pravda nad aktivitami.

„**Hlavně technika bruslení, protože ta je pro hokej nejdůležitější. Když neumíš bruslit, tak jde všechno ostatní dost těžko,**“ doplňuje svého kolegu forvard Šimon Plánava. „**Ale věnujeme se taky aktivitám mimo led – třeba strečinku a podobně. I ty jsou totiž důležité,**“ doplňuje.

Jak může takové dovednostní cvičení vypadat?

„**Když vystartuješ, tak důležitý je oční kontakt. Spoluhráči nebo trenérovi ukážeš hokejkou a prostě mu nahraješ...**“ popisuje Viktor Pravda. „**Mezitím si najedeš do správné pozice, pak ti nahraje zpátky a střílíš,**“ pokračuje Ondřej Vaculík.

Není to ale tak, že by se trenéři striktně drželi načrtnutého schématu. S hokejisty o cvičeních mluví, debatují a případně zadání třeba i lehce upravují. „**Trenéři jsou vstřícní. Poslouchají naše otázky a dokážou nám vyhovět. To je super,**“ oceňuje Šimon Plánava.

„I trenéři si kemp užívají“

Základní programová kostra kempu je každý den stejná, hokejisté absolvují dvě tréninkové jednotky na ledě a jednu na suchu. „**Před prvním ledem ještě chodíváme do tělocvičny, kde děláme různé cviky. Takže sraz bývá třeba v 7:15 ráno,**“ přibližuje Ondřej Vaculík.

Nedílnou součástí celodenního programu je také volný prostor po obědě, který mohou účastníci kempu využít podle libosti. Někteří proto odpočívají, jiní hrají ping pong nebo chodí ven hrát

fotbal. Pomyslnou třešničkou jsou pak netradiční aktivity, které trenéři zařadili pro zpestření.

„**Určitě laser game a horolezecká stěna,**“ neváhá Viktor Pravda s odpovědí na otázku, které zážitky by vyzdvihl. Ostatní přikyvuji. „**Ale je toho tady hodně,**“ doplňuje jeho zlínský parťák Ondřej Vaculík.

Jak už to bývá, důležitým prvkem snad každé akce je dobrá parta. A tu účastníci kempu, zdá se, mají. „**Zábavy je tu plno, s klukama si to užíváme,**“ říká Viktor Pravda a snaží se nerozesmát. Má to těžké, neboť k probíhajícímu rozhovoru mezitím začala přihlížet početná skupina dalších zvědavých hráčů.

Na všech klucích jde vidět spokojenost, na kempu se jim líbí. „**I trenéři si kemp užívají. Jsou připravení a přesně ví, co mají dělat,**“ všimá si Viktor Pravda. „**Program je velmi naučný. Kdyby někdo nevěděl, kam jet příští rok o prázdninách, tak sem do Zlína na kemp,**“ dodává kroměřížský forvard Šimon Plánava.

Odchovanec Tomáš ŽIŽKA

Je nejzkušenějším z hokejistů současného kádru zlínských Beranů. V jednačtyřiceti letech dlouho váhal, zda v kariéře vůbec pokračovat, nakonec ale hokejové srdce promluvílo, a tak se obránce Tomáš Žižka připravuje psát další kapitolu svého bohatého sportovního života.

Tome, jaké byly tvé sportovní začátky? Bylo hned jasné, že se budeš věnovat hokeji?

Sport mě odmalicka bavil, sledoval jsem ho v televizi, všechno jsem si chtěl vyzkoušet a všechno mi docela šlo. S klukama jsme často hrávali hokej před domem, buď s míčkem nebo v zimě na ledě, takže to byly moje úplné začátky. Ve Zlíně se dělaly náborové do různých sportovních klubů, prošel jsem hokejovým, házenkářským, basketbalovým a tak dále. Ve všech mě vybrali, takže šlo jen o to se rozhodnout. Vybral jsem si hokej, ale oproti jiným klukům jsem přeskočil školu bruslení a šel rovnou do přípravy.

Co je tvým nejsilnějším zážitkem z mládežnického hokeje?

Člověku asi nejvíc utkví v paměti ten úplný začátek, pak samozřejmě všechny ty turnaje, které jsme objeli. Měli jsme dobrý kolektiv, spoustu skvělých hokejistů, takže jsme toho i dost vyhráli a celkově toho spolu hodně zažili.

Věřil jsi v té době, že bys to mohl dotáhnout třeba až do NHL?

Vždycky jsem tvrdil že ano. Když jsem byl malý a lidé se mě ptali, co bych chtěl v životě dělat, říkal jsem, že budu sportovcem a že budu hrát NHL. Byl to můj velký sen a šel jsem si za ním. Samozřejmě jsem nikdy nemohl vědět, jestli se mi to splní.

V roce 1998 ses zúčastnil draftu. Jak jsi reagoval, když si tě v 6. kole vybralo LA?

V té době jsem měl problémy se zády a chvíli jsem ani nevěděl, jestli budu vůbec s hokejem pokračovat. Přišel jsem kvůli tomu o důležité turnaje, takže mě skauti tolik neznali. Na draft nás vzal náš agent pan Henyš, jeli jsme ještě s Jardou Kristkem, Petrem Svobodou a Milanem Kraftem. Kluci šli všichni v prvním nebo druhém

kole a já jsem tam seděl nějakých pět hodin až do šestého kola. Byl to ale obrovský zážitek, nakonec si mě vybrali LA Kings jako 163. v pořadí.

Do Ameriky jsi odešel v roce 2001. Jak probíhala adaptace na úplně nové prostředí?

Bylo to náročné. Měl jsem v té době už odehrané tři sezóny za zlínské áčko a pár zápasů i za reprezentaci. Jenže když jsem pak přišel do Ameriky, tak mě zařadili mezi ty úplné nováčky, všichni jsme měli stejnou startovní čáru a museli jsme ukázat, co v nás je. Další věc byla samozřejmě jazyková bariéra, bylo složitější zapadnout do kolektivu, hlavně když mě pak poslali na farmu do Manchesteru. To všechno se ale člověk naučí a pak už to bylo super.

Jak bys srovnal prostředí na farmě v Manchesteru s milionářským klubem v Los Angeles?

Je to obrovský skok. NHL je především velká show, nejtěžší je se do ní dostat. Herně to zase takový rozdíl není, většina těch kluků na farmě měla na to hrát NHL. Když jsem přišel, bylo přede mnou osm obránců, kteří měli jednocestné smlouvy, takže prostoru dostat se nahoru bylo málo. Pak se to zlepšilo, v dalších sezónách se mi v AHL dařilo, takže jsem byl povolán do LA. Rozdíl je hlavně finanční, v NHL dostanete mnohonásobně větší plat, lepší vybavení a zázemí. Na farmě je to o poznání skromnější.

Vybavuješ si svůj úplně první zápas v NHL?

Myslím, že byl proti Anaheimu, ale herně mi moc nevyšel. Kluci mi říkali, že si to mám hlavně

Jaký je recept na to dostat se z mládeže do áčka?

„K tomu, aby z člověka vyrostl opravdu dobrý hokejista, je potřeba obrovské množství dřiny. Hokej pro něj musí být všechno, musí ho snídat, obědovat i večeřet. Je to dlouhá a náročná cesta a kluci to musí vydržet.“

užít, byla to obrovská show. Naštěstí další zápasy už byly z mé strany lepší, takže jsem byl rád, že mě hned zase neposlali zpátky na farmu.

Jak ti vyhovoval život v LA?

Tréninkové centrum jsme měli na okraji města, takže v centru jsem byl asi jenom jednou. Ale ten život tam byl fajn, celoročně bylo teplo, takže člověk mohl vyrazit jen v žabkách někam na pláž. Měli jsme tam takovou československou komunitu. Na farmě jsme nejvíce času trávili s Pavlem Rosou a Jardou Bednářem, v LA pak byla velká jména jako Žigo Pálffy, Pepa Stümpel, Jarda Modrý, pak přišel Roman Čechmánek. Tihle kluci mi hodně pomáhali, chodili jsme spolu na večeře a podobně.

Proč jsi pak zvolil návrat do Evropy?

Končila mi smlouva a i když mi nabízeli novou, věděl jsem, že bych zase začínal na farmě, což už jsem nechtěl. Cítil jsem se ve věku, kdy jsem chtěl

hrát výš, a tak jsem se vrátil do Evropy. Zpětně si říkám, že jsem tam možná mohl vydržet dýl a třeba bych tu šanci dostal, ale kdo ví. Odešel jsem do Spartaku Moskva, který na tom ale v té době nebyl moc dobře a celkově mi to tam neseslo. Pak jsem se domlouval, co dál, ve Zlíně byla sezóna po titulu, kádr byl našlapaný, takže tu moc prostoru nebylo. Nakonec jsem se domluvil se Slavií, kde jsem vydržel asi sedm let.

A v sezóně 2007/08 jsi s ní slavil mistrovský titul. Jak na tu dobu vzpomínáš?

Vzpomínám na ni jedinečně v dobrém, strávil jsem tam své nejlepší hokejové roky. Obětoval jsem je pro Slavií a rozhodně toho nijak nelituji. Každý rok jsme hráli vysoko, měli jsme tam skvělou partu plnou výborných hokejistů. Ten titul byl jen taková ta třešnička na dortu. Slavia mi zkrátka přirostla k srdci, dodnes tam mám spoustu kamarádů.

Byl jsi také u druhého titulu Zlína, tehdy však v dresu poražené Komety. Jaké pocity jsi tehdy prožíval?

Nebylo to nic příjemného. Vždycky jsem říkal, že nechci hrát play-off proti Zlínu. Ve Zlíně jsem tehdy už bydlel, do Brna jsem jen dojížděl, takže jsem viděl, jak tím celé město žije. Takové série bývají vždycky vyhozené, padají různé narážky a ostrá slova, ale to k tomu asi patří. Zpětně se tomu už jenom směju.

Mělo i to vliv na rozhodnutí vrátit se za rodinou do Zlína?

V Brně jsme se domlouvali na pokračování, ale Libor Zábranský tehdy chtěl, abych se s rodinou přestěhoval tam. To jsem nemohl akceptovat, ve Zlíně jsme zrovna dostavili dům, takže jsem byl rád, že o mě tady měli zájem a mohl jsem se vrátit domů.

A hraješ tu dodnes. Jaký je tvůj recept na hokejovou dlouhověkost?

Člověk musí být hlavně zdravotně v pořádku a zároveň mít i trochu štěstí. Přijde mi, že čím starší jsem, tím víc se i těším na každý trénink a za klukama do kabiny, dokážu si to víc užít. Snažím se být v tomhle pozitivní, protože člověk nikdy neví, jak dlouho ještě bude moct pokračovat. Hokej mě pořád baví a kdybych končil, tak vím, že by mi chyběl.

Ve zlínské mládeži hraje i tvůj šestnáctiletý syn Tomáš, vedl jsi ho k hokeji odjakživa?

Nikdy jsem ho nenutil, ale on k tomu měl

odmalička vztah. Denně byl v kabině, hrál si v obýváku s hokejkou, tak jsme mu koupili brusle a vyvrbilo se to takhle. Byl do toho zapálený, hrál si na hokejistu se vším všudy. Vídal hlavně zápasy, ale ne tréninky.

Takže když pak sám bruslil, tak dělal to samé, co viděl při zápasech. Vždycky udělal pár koleček a pak odjel na střídačku. Říkám mu „Běž na led, dělej něco!“ a on si vzal lahev s pitím a říká „Ne, já teď střídám.“ (smích)

Myslíš, že by to v tvých stopách jednou mohl dotáhnout třeba až do NHL?

V tomhle věku na kluky působí spousta vlivů, mají sociální sítě a celkově obrovské množství možností. Sám jsem zvědavý, co ho čeká. Pokud vydrží, tak si myslím, že má schopnosti a potenciál být ještě lepší, než jsem kdy byl já.

Jak se mládežnické programy změnilы od doby, kdy jsi v nich působil ty?

Je to diametrálně odlišné, podpora svazu, vybavení, to všechno je teď na mnohem vyšší úrovni. Kluci mají dnes oproti nám neskutečný servis, zázemí, posilovny, tréninkové haly, ...

Ve finále je to ale jen o těch hráčích. Spousta z nich si ani neuvědomuje, kolik dřiny je potřeba k tomu, aby z člověka vyrostl opravdu dobrý hokejista. Hokej pro ně musí být všechno, musí ho snídat, obědvat i večeřet. Je to strašně dlouhá a náročná cesta a ti kluci to musí vydržet.

První programy máme úspěšně za sebou

S koncem léta končí i první várka letošních mládežnických programů. Díky ledové ploše, která fungovala po většinu jara a léta, Berani uspořádali desítky hodin nastavbových tréninků. Ty byly zaměřené na všeobecný herní a pohybový rozvoj i na konkrétní hokejové dovednosti.

Ping pong měl na táborech úspěch

Jakmile skončil školní rok a začaly letní prázdniny, přišla řada na týdenní příměstské tábory. Ty se uskutečnily už podruhé. Stejně jako loni nesl ten první označení OFF-ICE a ten druhý, jehož program se částečně konal na ledové ploše, ON-ICE.

Své místo v programu měly podle zaměření například práce s holí, mobilita, slide board a později také technika bruslení či zakončení. „S gólmány jsme trénovali postřehová a rychlostní cvičení. Kluci se zlepšovali, také jsme jim zadávali úkoly, aby se do dalšího tréninku posunuli dál,“ přibližuje trenér Petr Tuček.

Pro brankáře dále klub připravil ještě jednodenní kemp, kterého se zúčastnil také Dan Huf z A-týmu. „Pro kluky bylo přínosem, že viděli Danovy brankářské dovednosti přímo v akci,“ hodnotí Tuček jednodenní akci. „Kluci pracovali svědomitě. Do budoucna budeme tyto kempy pořádat dál, abychom rozvíjeli jejich brankářské umění.“

Miniturnaje lákaly i okolní kluby

Dalším programem, který se během jara rozběhl, byly týmové turnaje v minihokeji 3 na 3. Střídaly se v pravidelných víkendových intervalech a Berani na ně pozvali nejen kluby z regionu, ale i z větší dálky.

„Zájem okolních klubů byl značný,“ těší trenéra Radka Pšurného, který měl tento program organizačně na starost. „Každého turnaje se účastnily čtyři týmy, z toho vždy jeden byl od nás ze Zlína. Hrál se 2 x 15 hrubého času a na polovině hřiště. Při velikosti týmu 9 + 1 byla vytíženost hráčů optimální,“ doplňuje.

V rámci miniturnajů tak do Zlína zavítaly například výběry Přerova, Olomouce, Komety Brno, Břeclavi, Vsetína nebo Uherského Hradiště.

Jakmile skončil školní rok a začaly letní prázdniny, přišla řada na týdenní příměstské tábory. Ty se uskutečnily už podruhé. Stejně jako loni nesl ten první označení OFF-ICE a ten druhý, jehož program se částečně konal na ledové ploše, ON-ICE.

„Tábory hodnotíme s ostatními trenéry velmi pozitivně a věřím, že i děti si společně strávený čas užily. Vyšlo nám nadstandardně dobře počasí, i tak jsme ale pro zpestření programu navštívili lezeckou stěnu Vertikon a zábavní park Galaxie,“ popisuje trenér a jeden z vedoucích David Macharáček.

Ústředním prvkem obou táborů byly aktivita a pohyb. Účastníci si vyzkoušeli řadu her i sportů. „Do příštích let musíme sehnat snad jen více pingpongových stolů. Stolní tenis měl stejně jako minulý rok u dětí velký úspěch,“ usmívá se Macharáček.

Žáci se rozvíjeli na kempech

Druhá polovina července patřila žákovským kempům, o jejichž program projevíli zájem nejen hráči ze Zlína, ale také z okolních klubů. Celkem se uskutečnily dva turnusy. Účastníci absolvovali týden plný intenzivního tréninku, základním bodem každého dne byly dvě tréninkové jednotky na ledě a jedna na suchu.

„Hráčům jsme se věnovali jak na stanovištích, tedy v menších skupinkách, tak celoplošně, tedy hromadnou formou výuky. Zaměřili jsme se převážně na rozvoj bruslařských dovedností, ale vše jsme se snažili propojit zároveň do střelby a součinnosti hráčů,“ vysvětluje trenér Lubomír Konečný.

Tréninkové jednotky mimo led se zpravidla konaly v tělocvičně v prostorách PSG arény, prostor byl také na fotbal i jiné aktivity venku.

zlín.

PSG

Continental

Navláčil

B&B
Commercial Activity

MPL
STAVEBNINY

Kredit
Gonvarri Material Handling

CESTA
KE HVĚZDÁM

Zlínský kraj

SEVEN
ENERGY

 /beranizlin.mladez